

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

[vi].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

cadens in lapidem, aliter cadens in lignum vel terrā. Nec obstat, quòd hic motus resilientiæ corpori gravi sit violētus, a deoq; esse nō possit ab ejus gravitate; nā est à gravitate tanquā à principio inadæquato & per accidens, non verò per se, seu intendente istam resilientiam.

VI. Tarditas & velocitas motus bene explicātur per ordinem ad idem tempus & spatium, ita, ut ille motus dicatur velocior, qui intra idē tempus decurrit plures partes spatii; ille tardior, qui intra idem tempus decurrit pauciores partes spatii. Velocitas motus naturalis in fine major inde est, quòd impetus illius producat a gravitate, quod principium manet, & augetur ab aëre incūbente fortius. Tarditas motus violēti in fine major est, quia gravitas & aër obstitēs magis illum paulatim debilitāt. Velocitas verò motus violēti in medio major, quā in initio (ut patet in globis tormentariis fortius quatentibus mænia, si passibus aliquot ab iis distent tormēta, quā si omninò iis sint vicina) verisimilius inde est, quod parti post partē imprimatur impulsus, ita, ut paulatim omnes partes habeant impressum impulsu intēsiorem, quem omnes statim sub initium non habebant; & dicitur

hic impulsus imprimi partibus remotioribus ab impulsu impresso vicinioribus, & postquam impressus est omnibus, paulatim debilitatur ab obsistente aëre & gravitate deprimente. Demum quòd gravia etiam sursum moveantur velociùs, quàm levia, ex eo est, quòd densiora sint, pluresq; habeant partes, adeoq; concipiant majorem impetum.

DISSERTATIO XIV.

De Infinito & Continuo.

I. **I**nfinium, quod quò ad rem est quid positivum, utpote dicēs rem non habere negationem ulterioris esse, seu finem, bene definitur: *cujus secundum quantitatem accipientibus semper est aliquid ultra accipere; id est, cujus tanta est amplitudo, ut quascunq; ejus partes acceperis, seu mēte successivè designaveris, semper aliæ restent accipiendæ.* Aliud est infinitum secundum essentiam seu simpliciter & in omni genere perfectionis, quod caret termino intrinseco (qui est ultimum rei, in quo res veluti ultimò sistit) & extrinseco (qui est primum illud, quod rei contiguum est, aut quod primò excedit rem perfectione) sive quod habet omnem perfectionem